

Nekoliko je događaja zadnjih tjedana u Istri, i s njima povezanih političkih hvalospjeva, želja i nostalgije, koji ne bi smjeli proći javno nezapaženi i nekomentirani, bar od onih Istrijana 'koji nisu pali s kruške', pa se ničega ne sjećaju što se dogodilo, i ne vide danas, ono što je 'već viđeno' jučer.

U tom je kontekstu, zapanjujuća nekritička valorizacija propalog političkog koncepta 'Zemlja Istra' ili 'Država Istra', kroz govor i žalopojke mnogih javnih, političkih i stranačkih istarskih dužnosnika, a u povodu smrti jednog od utemeljitelja regionalne autonomaške istarske stranke te radikalno najdosljednijeg idejnog kreatora tog antihrvatskog i secesionističkog koncepta.

ZEMLJA ISTRA, KONTRA HRVATSKA ISTRA

Važno je prisjetiti se, i ukazati na činjenicu, kako je taj prevratnički i autonomaški koncept 'Zemlje Istre' trebao dobiti svoj puni izraz u 'događanju naroda', poznatom pod imenom Kongres Istrijana, u Puli, čiju dvadeset i drugu obljetnicu bilježimo upravo ovih dana. Tu se uspjelo okupiti (1995.), brižno pripremljeno i selekcionirano, veliko mnoštvo domaćih i iseljenih, esulskih Istrijana, raznih (filo)fašističkih, udbaških, KOS-ovskih, cinkaroških, nostalgičarskih i drugih, sličnih antihrvatskih angažmana i nadahnuća, sa zadaćom da izglasanom 'istrijskom Deklaracijom' postave legitimističke temelje za 'cepanje Hrvatske'.

Na tom je, i takvom, konceptu i kasnije ustrajavao 'najveći Istrijan', kakvim su ga nanovo ovih dana proglasili neki od njegovih idejnih sljedbenika, i uvaženih 'istarskih intelektualaca', dok je pragmatično vodstvo njegove stranke zaplovilo drugim kursom, i distanciralo se od njega, nakon što je Oluja definitivno torpedirala sve antihrvatske 'autonomaške lađe'.

No, vidjelo se, i moglo se čuti, kako taj antihrvatski koncept i danas nije posve stavljen van snage. Čeka se, i vreba, valjda neko novo povoljno vrijeme, za 'istarske putovnice', passaporte ili jugoslavenske pasoše. To je prilično jasno, pa i slijedom najnovije sarajevske Deklaracije o zajedničkom jeziku ..., u kojim potpisnicima prepoznah i tri prava i omiljena 'istrijana' - R. Šerbedžiju, D. Drndić, N. Popovića.

Hrvatska Istra, uvjeren sam, nepovratno vozi svojim pravim narodnosnim i jednim suverenitetskim putem. Oni koji to nisu shvatili, ili ne shvaćaju, nisu vrijedni pozitivnog povijesnog pamćenja niti aktualnog uvažavanja. Ni manje, ni više od toga!

(Piše: Mario Sošić)